

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku O. S.

przy uczestnictwie G. T. G. i M. C.

o zniesienie współwłasności nieruchomości,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 listopada 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania G. T. G. od postanowienia Sądu Okręgowego w T.

z dnia 7 lipca 2015 r., sygn. akt VIII Ca (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od G. T. G. na rzecz O. S. i M. C. kwotę po 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powódka powołała przesłankę oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego, które skarżąca we wniosku obszernie przytacza, ugruntowane zostało jednolite zapatrywanie przyjmujące, że dla wykazania oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymagane jest wykazanie, iż bez wątpliwości doszło do uchybień i naruszeń przepisów prawa materialnego lub procesowego, że jest pewne, iż miały one wpływ na treść orzeczenia albo podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają skargę. Spełniające te wymogi naruszenie przepisów prawa powinno mieć postać kwalifikowaną, dostrzegalną od razu, na pierwszy rzut oka, bez potrzeby wnikliwej analizy prawnej i zagłębiania się w szczegóły sprawy, czyniące kwestionowane orzeczenie bezprawnym. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie na tle jej podstaw oraz motywów zaskarżonego wyroku nie uzasadniają oceny, że kwestionowane rozstrzygnięcie stanowi konsekwencję tak jaskrawych błędów w zakresie wykładni prawa.

W tej sytuacji należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).